

Идите по жизни с улыбкой!

Раковец Лилия, выпускница 2013г.

С улыбкой приятнее жить

**Идите по жизни с улыбкой!
Живите с улыбкой, друзья!
Не будьте же мрачной улиткой—
Прошу, умоляю вас я!**

**Не просто в наш век всем живётся:
Беда ждёт за каждым углом.
Но если твой друг улыбнётся,
Мы лучше с тобой заживём.**

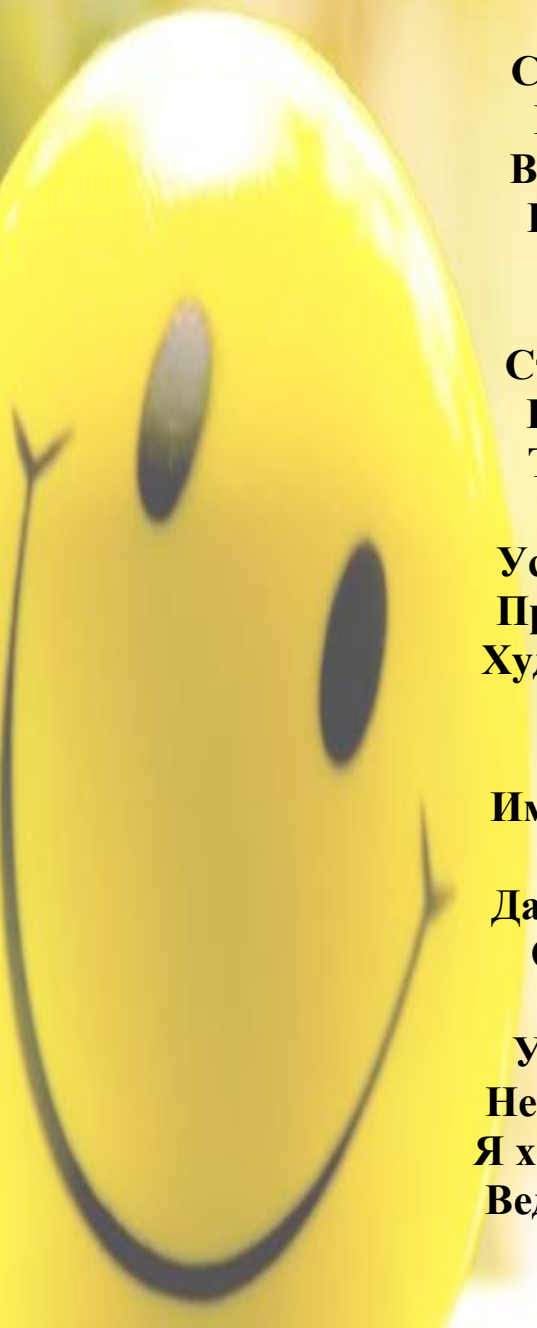
**Спешат все по делу, без дела,
Ездят в трамваях, метро...
Всем улыбайтесь вы смело—
Пусть незнаком вам никто.**

**Улыбку свою подарите
Старушкам, не знающим вас,
Пусть улыбнётся водитель,
Тот, что ведёт старый ВАЗ.**

**Уставший старенький доктор,
Принявший столько больных,
Художник, и дворник, и токарь,
Забыв о проблемах своих.**

**Им в ответ улыбнутся простые
Незнакомые сотни людей.
Даже те, что всегда были злые,
Озарят вас улыбкой своей.**

**Улыбайтесь почаще, ребята!
Не стесняйтесь улыбки дарить!
Я хочу, чтобы было всегда так—
Ведь с улыбкой приятнее жить!**

**Лапанік Іван Мікалаевіч,
настаўнік школы**

**Запомните: к ученью глухо
Набитое, как бубен, брюхо!**

**Как на работу мне, как вдруг
Тяжёлый поразил недуг.**

**Что механизм сломал—в том нет греха.
Зато подкована блоха!**

**Агропрому родной страны
Жить не просто: кругом заботы...
Помогать ему все должны—
И я работаю по субботам.
Я аграрию рад помочь,
И менту мне помочь охота!
Я б матросу помочь не прочь,
Да вот нет у нас только флота...
Воспеваю труда красоту,
Облагораживаюсь по Дарвину.
Бытия полню пустоту:
Труд бесплатный — услада мне!**

Манько Дзмітрый, выпускнік 2010г.

**Дзед Мацвей—мастак удалы
Не карціны маляваць,
А мастак расказваць дзецям,
Як хадзіў ён ваяваць,**

**Як хадзіў ён у разведку,
Як капаў акуп улетку,
Як зімою ў мароз
Падарваў ён паравоз.**

**А яшчэ казаў, што ўвосень
Ён забіў фашыстаў з восем,
Калі тыя неяк зранку
Трапілі к яму ў зямлянку.**

**Хлопцам так было цікава,
Аж прысвітвалі яны.
Толькі дзед той нарадзіўся
У часы пасля вайны.**

**Ігнат на пенсію пайшоў,
І забаву ён знайшоў:
Зранку і да позняй ночы
У тэлевізар глядзяць вочы.**

**Ці то сэкс, ці то рэклама--
У Ігната вочы глядзяць прама.
Так глядзеўшы ў экран,
Высах ён, як таракан.**

**Бо няма ў Ігната часу
На сьняданак і абед.
Што дзе робіцца ў свеце,
Вельмі хоча ведаць дзед**

**Дагледзеўшы кінастужку,
Валіцца дзед на падушку.
Так стаміўся, нібы крот,
Дзень капаўшы агарод.
І назаўтра, устаўшы рана,
Ізноў бяжыць ён да экрана.**

Ёсць у нашым класе Тася,
Добра ўмее жаць на газ.
Як пачне насіцца ў класе,
Вокны, сцены аж дрыжаць.

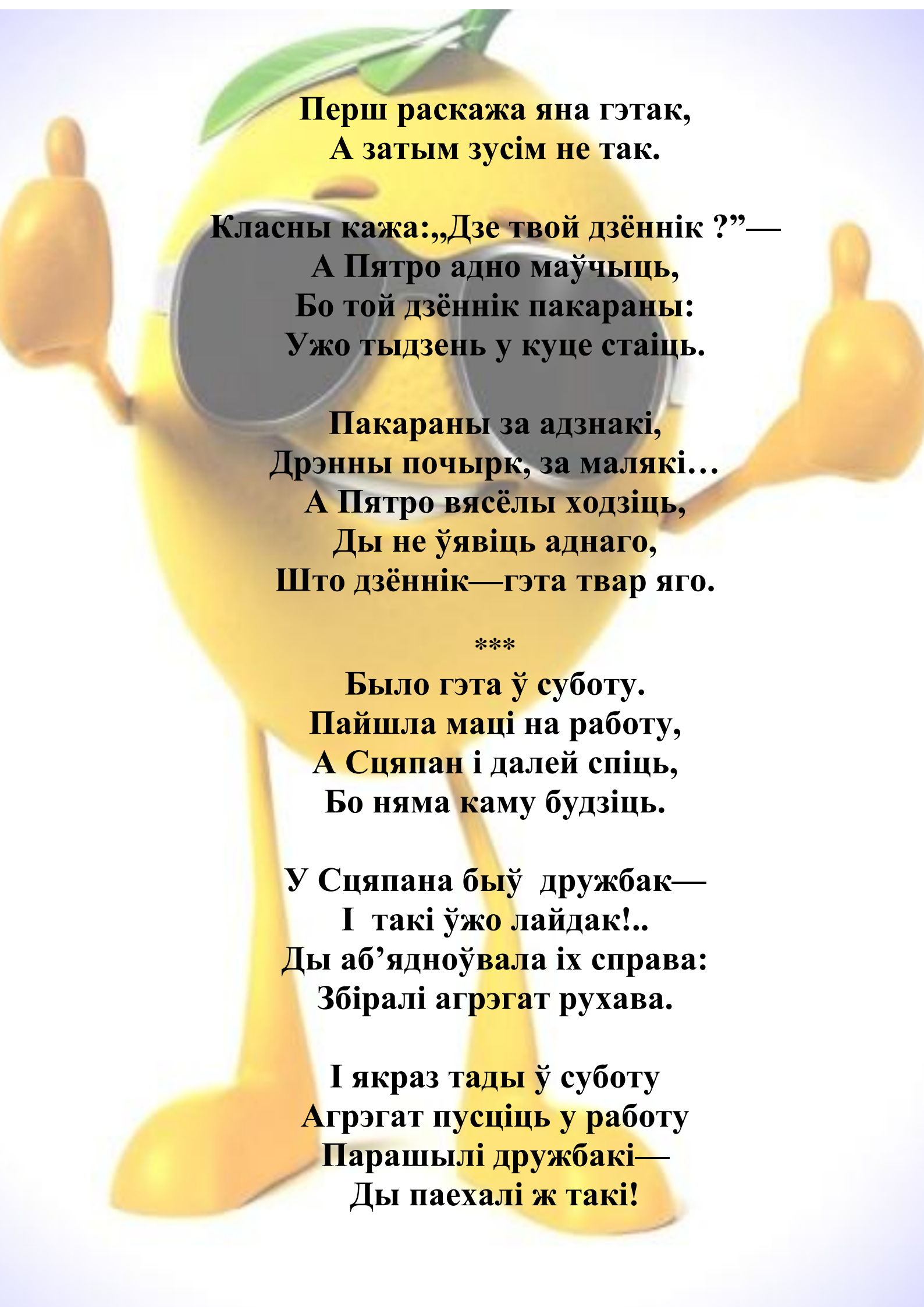
Ці перапынак, ці ўрок --
У Колі рот заўжды шырок.
Каб узяў яму цыбулю падарыў,
Мо б зубы ён свае прыкрыў.

У Валеры рот адкрыты,
Нібы мухалоўка,
Як не будзе закрываць,
Муха ўскочыць лоўка.

Чаго скрыпіць у Сашы парта,
Бо ён грызе навуку ўпарта.
А каб менш наш Саша гаварыў,
То ўсіх дзяўчат бы пакарыў.

Рэдкі госць Кастусь у школе.
А нашто мазгі дурыць?
Лепш схавацца дзе ў полі
Ды з сябрамі пакурыць.

Ёсць у класе нашым Валя—
На хлусню яна мастак:

**Перш раскажа яна гэтак,
А затым зусім не так.**

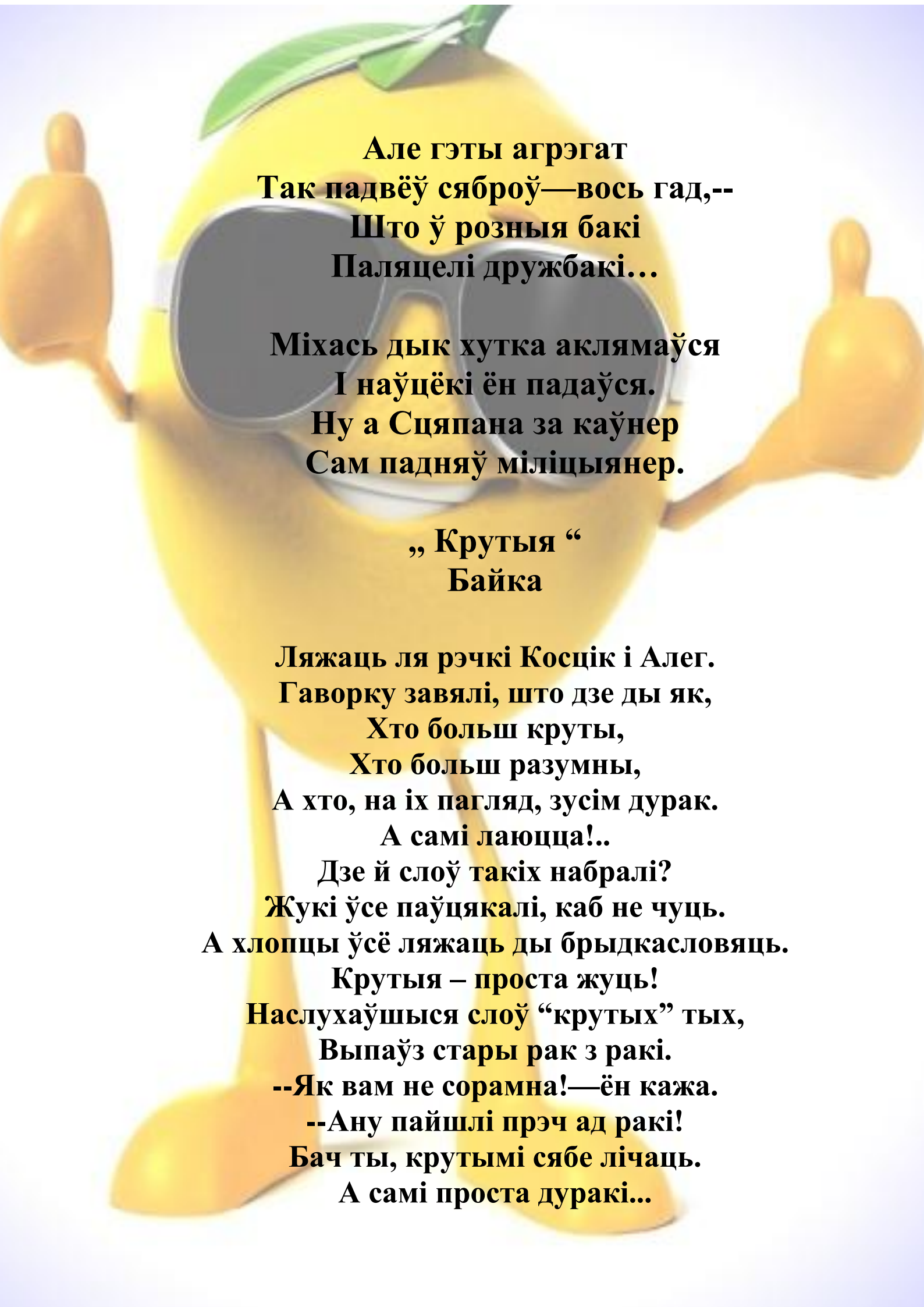
**Класны кажа: „Дзе твой дзённік ?” —
А Пятро адно маўчыць,
Бо той дзённік пакараны:
Ужо тыдзень у куце стаіць.**

**Пакараны за адзнакі,
Дрэнны почырк, за малякі...
А Пятро вясёлы ходзіць,
Ды не ўявіць аднаго,
Што дзённік—гэта твар яго.**

**Было гэта ў суботу.
Пайшла маці на работу,
А Сцяпан і далей спіць,
Бо няма каму будзіць.**

**У Сцяпана быў дружбак—
І такі ўжо лайдак!..
Ды аб’ядноўвала іх справа:
Збіралі агрэгат рухава.**

**І якраз тады ў суботу
Агрэгат пусціць у работу
Парашылі дружбакі—
Ды паехалі ж такі!**

**Але гэты агрэгат
Так падвёў сяброў—вось гад,--
Што ў розныя бакі
Паляцелі дружбакі...**

**Міхась дык хутка аклямаўся
І наўцёкі ён падаўся.
Ну а Сцяпана за каўнер
Сам падняў міліцыянер.**

**„ Крутыя “
Байка**

**Ляжаць ля рэчкі Косцік і Алег.
Гаворку завялі, што дзе ды як,
Хто больш круты,
Хто больш разумны,
А хто, на іх пагляд, зусім дурак.
А самі лаюцца!..
Дзе й слоў такіх набралі?
Жукі ўсе паўцякалі, каб не чуць.
А хлопцы ўсё ляжаць ды брыдкасловаць.
Крутыя – проста жуць!
Наслухаўшыся слоў “крутых” тых,
Выпаўз стары рак з ракі.
--Як вам не сорамна!—ён кажа.
--Ану пайшлі прэч ад ракі!
Бач ты, крутымі сябе лічаць.
А самі проста дуракі...**

Змітровіч Яніна, выпускніца 2012г.

Дамавы

**Дамавы жыве ў хаце,
Есць пячэнне, п'е гарбату.
Весялун і хахатун--
Добры дзядзька –дамавун.
Ён жыве ў шафе цёплай,
З коўдрай і падушкай,
І цягае ён усё
Нашы печанюшкі.
Ён бярэ ў нас цукеркі
І гуляе з лялькамі.
У хаце чыста і прыемна
З добрым дзядзькам нашым.**

**Манько Святланя Сяргееўна,
настаўніца школы**

**Хутка тэсты ўжо здаваць.
Ну а я ні ў зуб нагой...
Што ёсць дзейнік, што выказнік,
Чым жа будзе слова “мой”?**

**Ці тут ёсць словазлучэнні,
Адказаць я быў бы й рады.
Толькі першы раз я чую
Пра спражэнне, пра разрады.**

**Усе пішуць, нешта робяць,
А я так сабе сяджу,
Без усякага паняцця
Я на сказы вось гляджу.**

Сітнік Уладзімір Уладзіміравіч

**На вёсцы спяць усе даўно,
Набіўшы добра страўнікі,
І толькі свеціцца акно,
Адно акно настаўніка.**

**Каб пры праверцы з райАНА
Не трэсці дробна лыткамі,
Сядзіць амаль ён давідна
Над планами і сшыткамі...**

